

[Henning Rasmussen]

ret som anlæg. Der er ingen beføjelser til at fritage for afgiften på driften, hvis det posteres som en driftsudgift. Der er ingen beføjelser til det, og det kan efter min bedste overbevisning ikke klares over den øvrige lovgivning, der står til indenrigsministerens rådighed.

Derfor skal der lovændringer til, hvis der skal være realiteter bag løftet – rent bortset fra, at det haster med en sådan tilkendegivelse, for det er i disse uger, at problemet er aktuelt, det er i disse uger, man diskuterer, hvordan man skal klare det problem, det er i disse uger, man træffer beslutningerne om, hvad man skal gøre, om man skal betale, uanset hvad det koster, og så gennemføre det eller man skal tvinge forældre og børn og lærere til at acceptere de forhold, som de ikke bør acceptere. Det er jo i dag, vi skal have klarhed, og ikke på et eller andet senere tidspunkt.

Indenrigsministeren sagde, at budgetterne, som de tegnede sig for amter og kommuner, gik ud over det samfundsøkonomisk forsvarlige; jeg forstod, det var på driftssiden. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå, for man går i realiteten ikke højere op i sine budgetter for 1986 end det niveau, man havde for 1985, men man går højere op end det kunstigt lave niveau for 1984.

Men kan det så være virkningerne på betalingsbalancen, der tænkes på, som vi i øvrigt diskuterer så meget? Enhver ved, at kommunale driftsudgifter har meget små virkninger på betalingsbalancen, både i positiv og i negativ retning. Det er meget lidt importindhold, der er i kommunale driftsudgifter, og det er egentlig også forholdsvis lidt importindhold, der er i kommunal eller for den sags skyld i meget store dele af den private bygge- og anlægsvirksomhed. Det er meget lidt indhold, der er af den art, og det skal blive interessant at se, om man har fået den nedgang i den kommunale bygge- og anlægsvirksomhed, som man havde regnet med, eller finanslovens forventninger om, at der ville komme a conto 800 mill. kr. ind, kommer til at holde stik.

Indenrigsministeren fremførte også det argument, at vi jo nu er langt henne i 1986, og nu skal vi ikke til at ændre, nye regler vil ikke være velkomne. Jeg garanterer indenrigsministeren for, at det vil være velkomment, hvis man siger til kommunerne: I får

noget større muligheder for at gennemføre det budget, I egentlig havde tænkt jer for 1986. Og hvis man siger til dem: de afgifter, vi forlanger I skal betale på de og de områder, kan I slippe for, vil det være velkomment, uanset på hvilket tidspunkt beslutningen bliver meddelt til kommunerne. Og det var jo ikke socialdemokratiets skyld, at der blev udskrevet en folkeafstemning, der forhindrede folketingetsarbejdet i et par uger.

Når det siges fra indenrigsministerens side, at indgrebet over for anlægsvirksomheden alene havde det formål at begrænse anlægsaktiviteten, er det jo ikke rigtigt, for man fritager i loven i princippet anlægsaktivitet, der var sat i gang den 4. december 1985, men man forlanger alligevel en a conto-indbetaling af afgiften, selv om aktiviteten i princippet er fritaget.

Når den er fritaget, så er det, fordi man klart har erkendt, at igangværende kontraktbunden anlægsaktivitet kan man ikke standse. Derfor passer det ikke, når indenrigsministeren siger, at det alene havde det formål at begrænse anlægsaktiviteten. Det havde også det formål at hente 400 mill. kr. i bunden opsparring ind til staten fra kommunerne.

Indenrigsministeren siger også, at der er en tilstrækkelig regulering af pris- og lønudviklingen fra 1984 til 1985. Ja men den melding, der er gået ud, og som man regner med, siger 3,8 pct. fra 1984 til 1985 og 2 pct. fra 1985 til 1986, og hvis man så tør tro på en større stigning i den endelige udmelding fra indenrigsministeriet, er man dristig. Men tallene er 3,8 plus 2 pct., og de giver ikke plads til uændret aktivitet i forhold til den aktivitet, man havde i 1985.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ole Vig Jensen, at det ikke kan være en ny opdagelse, at socialdemokratiet erkender, at en samordning af den samlede offentlige økonomi er nødvendig. Det har vi vist argumenteret for i en halv snes år, så vidt jeg forstår. Men det er rigtigt, når det siges, at de metoder, vi har anvendt i fællesskab, har været andre, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg ved tidligere lejligheder har sagt til hr. Ole Vig Jensen: vi har aldrig i socialdemokratiet lagt op til, endsige gennemført indgreb, der tilnærmelsesvis rummer de elementer af direkte tvang over for kommunerne, direkte straffeforanstaltninger over for kommunerne, som de indgreb, der er gennemført her, rummer.